

Odbor azylové a migrační politiky
Nad Štolou 936/3
P. O. BOX 21
170 34 PRAHA 7

Č. j.: MV-147548-2/OAM-2025

Praha 15. září 2025

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „povinný subjekt“), posoudil žádost o poskytnutí informací, kterou dle § 14 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), dne 5. 9. 2025 podala paní [REDAKCE] (dále jen „žadatelka“ nebo „účastnice řízení“), a rozhodl takto:

Žádost o poskytnutí informací ze dne 5. 9. 2025 se dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítá, a to s odkazem na § 8a odst. 1 tohoto zákona

Odůvodnění:

Dne 5. 9. 2025 byla do datové schránky povinného subjektu doručena žádost o poskytnutí informací, podaná dle § 14 zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím účastnice řízení žádá poskytnutí informace o pobytové oprávnění manželů [REDAKCE]:

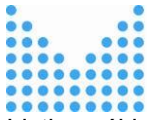
[...] obracím se na Vás s dotazem ohledně manželů [REDAKCE], kteří působí v České republice prostřednictvím společnosti [REDAKCE].

Vzhledem k tomu, že jsem s nimi řešila závažné problémy – přijetí plateb v řádu desítek tisíc korun bez vystavení daňových dokladů, odmítnutí reklamace a popření samotné zakázky – podala jsem již podněty k prošetření jejich činnosti na Finanční úřad, Českou obchodní inspekci a Živnostenský úřad.

Ráda bych se proto pouze dotázala, zda tito manželé (případně jejich děti) již mají v České republice povolený trvalý pobyt, nebo zda o něj v současnosti žádají.

Pokud by povolení k trvalému pobytu teprve zvažovali, domnívám se, že uvedené skutečnosti by měly být při posuzování brány v úvahu, neboť vyvolávají pochybnosti, zda tito žadatelé splňují předpoklady nejen řádného a zákonného pobytu na území České republiky, ale také podmínek férového podnikání, zejména řádného plnění daňových a zákonných povinností. [...]

Má-li povinný subjekt při projednání předmětné žádosti postupovat v mezích zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého je tato žádost podána, musí brát ohled na ustanovení § 8a odst. 1 tohoto zákona, podle něž informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Listina základních práv a svobod uvádí, konkrétně v článku 10, že *každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, dále také právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.*

Povinný subjekt k žádostem o informace tohoto druhu přistupuje individuálně a vychází z pravidla, že je třeba poskytnout zásadně veškeré požadované informace, ledaže jde o výjimku z pravidla a jsou dány závažné důvody pro ochranu osobních údajů a soukromí fyzické osoby, které převáží nad právem na informace. Povinný subjekt v dané záležitosti zohlednil objektivní vlastnosti požadovaných informací, i to, nakolik by jejich zpřístupnění znamenalo skutečné (materiální) porušení práv jiných osob. Současně zvážil i povahu práva na informace a míru jeho omezení v kontextu individuálních zájmů žadatelky.

Vzhledem k tomu, že v daném případě došlo ke kolizi dvou základních subjektivních práv, povinný subjekt při hodnocení, zda je oprávněn poskytnout požadované údaje provedl test proporcionality, kdy zkoumal vhodnost a legitimitu požadavku a veřejný zájem na informaci, nezbytnost zveřejnění těchto údajů k dosažení uvedeného zájmu, možné alternativy a závažnost zásahu do soukromí, respektive osobnostních práv dotčených osob. Došel přitom k závěru, že veřejný zájem na poskytnutí informace ohledně pobytového oprávnění uvedených osob na území ČR jsou informace natolik citlivé, že převažuje právo na ochranu soukromí dotčených osob. Povinný subjekt dále uvádí, že neexistuje méně zásahový prostředek, kterým by bylo možné tyto údaje poskytnout, aniž by byla narušena práva a svobody dotčených osob. Poskytnutí požadovaných údajů by v tomto směru bylo nepochybně zásahem do soukromého života dotčených osob a došlo by tím ke zpracování osobních údajů v rozporu se zákonem.

Povinný subjekt dále konstatuje, že i když žadatelka již disponuje určitými osobními údaji osob uvedených v žádosti, tato skutečnost sama o sobě nezakládá právní titul pro poskytnutí dalších údajů. Podle ustanovení § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.* Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti.* Povinný subjekt proto při posouzení žádosti o informace omezil jejich poskytnutí na základě § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím tak, aby nedošlo k neoprávněnému poskytnutí osobních údajů, kdy nebyl shledán žádný právní titul pro poskytnutí (zpracování) osobních údajů.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt na tomto místě uzavírá, že poskytnutí informace na základě předmětné žádosti není možné, a to s ohledem na ustanovení § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle nichž se informační povinnost na předmětnou žádost nevztahuje. Povinný subjekt proto v rámci projednání žádosti o poskytnutí informací rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Na úplný závěr povinný subjekt sděluje, že doručený podnět v rámci své činnosti postoupil dotčenému orgánu povinného subjektu k dalšímu prověření.

Poučení:

Dle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, lze proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím povinného subjektu podat odvolání k nadřízenému orgánu, resp. k ministru vnitra. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím činí odvolací lhůta 15 dnů a počítá se ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí

Mgr. Pavla Novotná
ředitelka odboru